

Eyy Gönül

— Nezahat KAYA · 14 Eylül 2014

Eyy Gönül

Yine geldi senle sohbet zamanı
İçimden taşanı bil istiyorum
Aklımdan geçeni bölüşüp biraz
Ufkuma uzanmış hisli dumanı
Gönlüme gösterme sil istiyorum
Sabahı güneşli il istiyorum

Kurumuş dalımı yaştan ayırtıp
Çömelmış dizimi taştan kayırtıp
Destursuz kapımda durmadan ayaz
Nemlenmiş gözümü yaştan sıyırtıp
Hakkıma dualar sal istiyorum
Sabrımın seyrinde kal istiyorum

Geçen gün ömrüme yol verdiğinde
Gündüzüm geceme kol gerdiğinde
Getirip önüme yağmadan araz
Fikrim de zikrime çul serdiğinde
Yanımda her daim ol istiyorum
Güvenle sineme dol istiyorum

Terkedip nadanı güldürüp ele
Dostum olmayanla edip velvele
Arama boşuna sırtına sıvaz
Hizmetkâr dilimle verip elele
Aklımı başımdan al istiyorum
Özü bizden olan bal istiyorum

Yarına bakarken şaşırса yönüm
Akıbet çarkında tıkanса önüm
Uzaklara kaçıp saklanma dur az
Aldığım nefeste gelmeden sonum
Yaşama uzanan dal istiyorum

Umudu yüzdüren sal istiyorum

İstiyor bu yürek... Güzel olanı
Bakıştan süzülüp kalbe dolanı
Sükûtda demlenmiş manada mümtaz
Hüzün tezgahında çabuk solanı
Üstümden atmaya hal istiyorum
Hayrın kapısını çal istiyorum.

Nezahat YILDIZ KAYA